ESCUELA MUNICIPAL DE MÚSICA

UNIVERSITAT CATALANA

PUBLICACIO QUINZENAL

Redacció i Administració: UNIVERSITAT || Barcelona, 20 de febrer de 1933



«El mirall del cingle», per Díaz Costa

Número, 8

20 cèntims

A-3 - -C

Acadèmia DALMASES

Conferències de totes les assignatures corresponents a les

Carreres d'Enginyer, d'Arquitecte i Pèrit Aparellador

FACULTATS DE CIENCIES

Professorat constituït per Arquitectes,
Enginyers i Pèrits Aparelladors

DIRECTOR:

Josep M.ª de Dalmases i de Plandolit

Passeig de Gràcia, 19. - BARCELONA. - Telèfon, 20970

ESTUDIANTS! Compreu els objectes d'escriptori i material de dibuix a la casa

Material Escolar i Científic, S. A.

Suc. de J. Esteva Marata

Ronda Universitat, 7. - Telèf. 10505

Llibreria ● Papereria
● Impremta ●

MATERIAL ESCOLAR DE

Vda. de Rosals

Fàbrica de cartipassos i llibres ratllats

Despatx: Portaferrissa, 30
Tallers: Camprodon 14. Tel. 17713

Escola Cervantina d'orientació professional

Ensenyament primicier, Batxillerat, Comerç i Magisteri

Classes reduïdes: de dos quarts de 4 de la tarda, a les 8 del vespre

Director: Durany i Bellera

Sapúlveda, 174, primer 2.ª *Barcelona*

UNIVERSITAT CATALANA

NÚMERO 8
20 febrer de 1933

ESCUELA MUNICIPAL DE MÚSICA
BIBLIOTECA

De l'Humanisme

per Ll. Nicolau d'Olwer

HUMANISME no és pas erudició en l'antiguitat greco-llatina. Aquesta erudició pot ésser un dels seus camins, però el camí no és el terme, ni les coses externes —àdhuc necessàries— no són l'home. Humanisme tampoc no és paganisme, com molts —uns per apologia, altres per diatriba— han pretès. El paganisme grec, en els seus darrers *avatars*, és una creació de l'humanisme: és l'humanització de religions primitives, bàrbares i aristocràtiques. Humanització feta de part de l'home, així com el cristianisme és una humanització de la religió feta de part de Déu. Per això en tot el món antic, els deixebles de Plató foren *camp assaonat* a les prèdiques dels deixebles de sant Pau.

L'humanisme no és pas un cos de doctrina: no és una religió amb els seus dogmes, ni una ciència amb els seus teoremes, ni un partit amb el seu programa. L'humanisme no és altra cosa que la projecció de l'home: consisteix a esguardar-ho tot amb ulls humans, a capir-ho tot amb intel·ligència humana, a estimar-ho tot amb cor humà. Per això l'humanisme podria acceptar com a fórmula aquella de Protàgoras d'Abdero: «l'home és la mesura de tot», i aquella altra de Menandre: «sóc home i res d'humà no m'és estrany». Així, pensant com a veritable humanista, Joan Alcover va parlar-nos de la *humanització de l'art*, i amarat de sentit humanista és el *Cant espiritual* de Joan Maragall.

La idea que en el fons del fons, en allò que és essencial els homes són i han estat iguals, i que l'home és per a l'home el que hi ha de més interessant, és el fonament de l'humanisme. Ell, en exaltar la personalitat humana, obliga al respecte de l'individu i al respecte de les seves creacions. No és pas sense sentit que l'humanisme va desvetllar-se i expandir-se en pobles petits —de Florència als Països Baixos—. No és pas sense sentit tampoc que, a l'hora que les descobertes geogràfiques i els odis teològics tenien encesa la lluita a Europa, un humanista, Commènius, proposi un organisme d'arbitratge internacional permanent, i que un altre, Gròtius, faci triomfar el principi de la llibertat de les mars. Es que l'humanisme porta lògicament al liberalisme. I d'altra banda n'és el suport més eficaç. Sense la llibertat d'esperit, totes les altres són balderes, moridores: deixen d'ésser un fruit per esdevenir una excrescència.

Estudis dialectals

per F. Alfonso i Orfila

Creiem que seria una tasca pròpia del III Congrés Universitari Català la realització d'una idea, probablement presentida amb anterioritat per múltiples estudiosos: gestionar la creació d'un seminari exclusiu per a l'estudi dels dialectes actuals i pretèrits de la nostra parla, amb l'objecte de donar-li la major riquesa de girs i de modismes, obeint, però, a la orientació rectora de Mestre Fabra, cristal·litzada en sengles articles de «El català literari». (1)

No tanquen pas aquestes iniciatives perill de desintegració o afebliment de la unitat lingüística—qui tal cosa sospités palesaria un esperit eixorc, rígid, incapaç de comprendre les possibilitats extraordinàries de l'idioma—, al contrari, estimularien l'estudi aprofundit de la ciència filològica nostrada, revestint-la d'un caire oficial, fent-la assequible a tothom que sentís la noble fretura de conrear-la.

Observem els costums populars de les terres catalanes, àdhuc les més remotes. Notareu com, malgrat llurs diferències significatives i llur immensa variació, hi batega en tots ells un sol esperit, un idèntic sentiment racial, una mateixa vibració indefinible, fermança íntima de l'ésser únic collectiu, que fusiona, per exemple, Catalunya amb els pobles de l'altre horitzó del Pirineu, en el fons daurat de la Copa Santa del Felibrige.

Heus ací la unitat d'esperit; deriveu-ne, com a conseqüència lògica, la unitat de la parla.

Ponderació de les fòrmules filològiques, aprofitament de característiques peculiars, recerca de mots valuosos, estudi aiençat i patriòtic de tots els dialectes, sota la unitat egrègia i altíssima de la llengua catalana: heus ací la tasca del seminari que propugnem.

Verdaguer, Llorente, Alcover i Mistral lloaren amb divers accent una mateixa nació, envigorint-la amb llurs càntics. Revalidem, doncs, l'obra dels poetes!

Altres arguments se'ns ocorren per a defensar el tema; deixem-los, però, a plomes més subtils i autoritzades que la nostra i limitem-nos a suggerir la idea concebuda, la realització de la qual donaria ferma puixança a la Filologia i deguda satisfacció als que creiem utilíssim l'estudi oficial i sistemàtic dels nostres dialectes, vius i morts.

---

(1) «Arcaismes i dialectalismes», «Les aportacions dialectals i els mots nous».

Camionatges Ràpids

Diputació, 254

Telèfon, 15606

Transports per autocamió

a Santander - Oviedo - Gijón

El III Congrés Universitari Català

UNIVERSITAT CATALANA ha recollit l'opinió de l'eminent jurisconsult En FRANCESC MASPONS I ANGLASELL *sobre el III Congrés Universitari, sintetitzada en els següents termes:*

El primer objectiu del III Congrés Universitari Català ha d'ésser aconseguir que la Universitat sigui catalana. Mentre no ho sigui, qualsevol combinació que es faci, serà una Universitat en la qual s'ajuntaran dos esperits o dues cultures, que contínuament estaran en peu de guerra i convertiran la Universitat en un arbre híbrid, que allunyarà la ciència d'aquell pla superior de serenitat i d'objectivisme que està per sobre de les lluites polítiques i que és necessari per arribar al veritable progrés científic. L'exemple d'Universitats de cultura barrejada que hi ha i el record de les males temporades per què han travessat les que han arribat a ésser única, són la millor demostració d'aquesta necessitat. Avui es pot dir que les Universitats de tipus barrejats queden circumscrites a les terres balcàniques. La necessitat d'aquesta catalanització és més clara perquè el tipus d'Universitat que imposa l'Estatut comportaria la negació de drets que el Dret públic ha enlairat a la categoria de Drets Naturals dels pobles, reconeguts a totes les minories que hi ha esteses arreu d'Europa, de llengua, religió o raça. Les lleis minoritàries reconeixen a aquestes minories, que a voltes són insignificants, el dret a una llibertat total d'organització, nomenament de personal, de llengua d'ensenyament, d'orientació cultural i de mètodes, i el dret a exigir de l'Estat una part proporcional del seu pressupost d'Instrucció Pública per atendre les despeses dels seus ensenyaments. Els catalans, amb Estatut, amb Parlament i essent una majoria, som tractats com si ni tan sols fóssim una minoria. Un dels principis en els quals es fonamenten aquests drets reconeguts a les minories, és que és una immoralitat que un ciutadà o un grup de ciutadans, hagi de pagar dues vegades un mateix servei. Si paguen els tributs i els impostos que els imposa l'Estat, és una immoralitat que aquest els obligui a pagar les despeses d'un servei que aixeca el nivell cultural del país. Per aquesta causa, com que als ciutadans que formen la minoria se'ls exigeix el pagament dels tributs, en compensació els subvenciona les despeses que ocasionen aquests establiments d'ensenyament. Aquesta immoralitat d'obligar a un doble pagament, l'Estat espanyol l'ha fet regla d'organització obligatòria, ja que, segons l'Estatut, si la Generalitat o, en general, els catalans mantenim establiments d'ensenyament, ens els haurem de pagar. De manera que haurem de pagar els tributs, les despeses d'aquest ensenyament i haurem de contribuir a pagar els netament espanyols, de dintre i fora de Catalunya.

Partint d'aquesta primera base que s'hauria de proposar el III Congrés, la segona finalitat hauria d'ésser formar un ambient universitari que no existeix, que donés a professors i estudiants la sensació que la Universitat representa, com diu la mateixa paraula, una totalitat. En altres termes: hauria de destruir el concepte equivocat que la Universitat és un edifici, portal

per a una burocràcia, en el qual el que s'hi va a buscar és un títol acadèmic, per a substituir-lo per un concepte que induís a l'alumne la doble idea que a la Universitat hi trobaria tots els elements de vida que necessita durant la època en què és universitari i que el que hi ha d'anar a buscar no és un títol acadèmic, sinó una ciència.

No fa gaires dies llegia a la *Revue des deux Mondes* un article de Paul Hazard, en el qual explica les impressions que li ha produït en recent viatge a Nord-Amèrica, i en referir-se als centres d'ensenyament nord-americans, ens dóna una idea gràfica amb les següents paraules: «*La Universitat no és un edifici, és una cèl·lula vital; una casa, un camp d'esports, diverses capelles, varis refectoris, una Banca, una Oficina de Correus, què més? Cent associacions que es sostenen la una a l'altra...*»

Els Col·legis d'Oxford i Cambridge són el mateix. I el mateix és la Universitat de Heidelberg, ço és, llocs en els quals l'estudiant troba recurs i expansió per totes les necessitats i capteniments, sense moure's de l'ambient universitari que aconsegueix formar-li l'esperit. Un ambient en el qual els estudiants se'n senten les vint-i-quatre hores del dia i els professors també i per aquest motiu obtenen resultats científics aquí desacostumats. Els inconvenients que s'han de vèncer per arribar-hi són greus. I a la capdavantera hi ha la necessitat de dotar el professorat amb amplituds suficients perquè no s'hagi d'ocupar absolutament de res més que de servir-la.

La finalitat tercera que s'ha de proposar, va íntimament lligada a aquesta, perquè sense ella, la obtenció de drets seria inútil i aquest ambient impossible. I és que la Universitat Catalana no sigui pels seus signes externs, és a dir, de nom i per utilitzar la llengua catalana, sinó que ho sigui en cos i ànima, ço és, per la seva organització i pel seu esperit. L'única saba que la pot fer fecunda en aquest sentit és la llibertat. Una Universitat Catalana amb un esperit contrari al català o simplement no català, mai no serà la Universitat útil que és de desitjar. No podem oblidar que l'esperit català i l'esperit de llibertat són una mateixa cosa i que en matèria d'ensenyament va concretar la coincidència des dels primers temps de la nostra expansió cultural. A l'Estatut de la primera Universitat Catalana, que són els Estudis Generals de Lleida, fundats per Jaume II l'any 1300, ja hi és reconegut el dret a la llibertat d'ensenyament, autoritzant que al costat dels professors oficials, *(lectors assidus)* s'hi pogués posar el que modernament a les Universitats alemanyes se'n diu el *privat docens*, que allà porta el nom de *lector aventurer*, que ensenyava en competència amb l'oficial i amb resultats d'igual categoria. La Universitat Catalana, només aconseguirà ésser-ho quan sigui el resultat d'una conjunció d'evolucions que coincideixin a fer lliurament ús de ses facultats per arribar a la finalitat única d'assolir un millorament científic.

Amb la consecució d'aquestes tres finalitats per endavant, les normes de la seva natural organització brollaran espontàniament d'elles i s'estendran per si mateixes a tots els aspectes que la cultura catalana necessiti. Qualsevol organització serà una cosa viva i d'útils resultats. I sense l'assoliment dels tres objectius, qualsevol organització i extensió que se li doni, si no és de resultats negatius, no farà gaire més que perpetuar el deplorable estat actual.

Engrunes estudiantils

(Continuació)

per Aureli Capmany

«Treballs utilíssims, delicadament preparats, noves i poderoses raons, filles de l'experiència i els coneixements, mitjans i recursos de menor gravamen i perjudicis possibles, tot ho va sotmetre la dita Junta a la corporació municipal, la qual no pogué de menys que adoptar la quasi totalitat de les seves proposicions i agrair aquell ardent zel amb què contribuí de manera tan notòria a fer desaparèixer els obstacles. La recomanació de S. E. la Diputació provincial, l'interès i acurat afany dels dignissims Diputats a Corts per les províncies catalanes i la cultura i activitat de la Ilm.ª Direcció general d'Estudis han valgut perqué, a la fi, Barcelona obtingués el que desitjava fa tants anys; el que mancava a la seva glòria i esplendor per a convertir-la en rival de les més cèlebres capitals d'Europa.

«S. M., decretant la supressió i cessació de la Universitat de Cervera, acaba d'aprovar el reglament que li presentà la Direcció General d'Estudis per a la 2.ª i 3.ª ensenyança en aquesta ciutat, assenyalant alguns recursos i diverses pensions amb les que estaven gravades a favor de la de Cervera les mitres de Solsona, Vic i Barcelona, i manant formar expedient sobre nous arbitris per a presentar-ho a l'aprovació de les Corts a son degut temps. La *planta* de les càtedres que ha de contenir és la següent:

Segona ensenyança

Assignatures	*Catedràtics*	*Qualitat*
Geografia i Cronologia	D. Isidre Gallarda	Interí
Literatura i Història	D. Manuel Casamada	»
Altra de id.	D. Antoni Vila	»
Matemàtiques pures	D. Joan Viguer	Propietari
Altra de id.	D. Ramon Roig	»
Física	D. Pere Vieta	»
Química	D. Francesc Carbonell	»
Mineralogia i Geologia	D. Agustí Yañez	»
Botànica i Agricultura	D. Joan Balví	»
Zoologia	D. Ramon Yañez	Interí
Lògica i Gramàtica general	D. Domènec Moret	»
Economia Política i Estadística	D. Eudald Jaumeandreu	»
Dret Públic i Constitució	D. Domènec Maria Vila	»

Tercera ensenyança

Fonaments de religió, història de la teologia i temes teològics	D. Angel Alba	Interí
Institucions docmàtico-morals	D. Manuel Estrada	»
Altra de id.	D. Antoni Bover	»
Sagrada Escriptura	D. Joaquim Llaró	»
Principis de legislació universal	D. Ignasi Sanpons	»
Història i elements de dret civil romà	D. Ramon Torre	Propietari
Història i elements del dret espanyol	D. Ignasi Vidal i Pigens	Interí
Altre de id.	D. Domènec Oriol	»
Història i elements del dret públic eclesiàstic	D. Fèlix Illas	»
Institucions canòniques	D. Albert Pujol	»
Història eclesiàstica i suma de concilis	D. Ramon Marroco	»
Bibliotecari	D. Joan Sans i Beturell	»

«*Nota:* La Direcció suspèn per ara proposar per a les assignatures de llengües i per a les moderanties de les acadèmies de litúrgia i pràctica forense fins haver obtingut notícies referents als subjectes que podran desempenyar-les amb el degut encert.

«Per disposició de l'Ajuntament, els dignes professors propietaris i els interins nomenats per S. M. han fet el degut jurament segons disposa l'article 374 de la Constitució política de la Monarquia espanyola, al Saló de Sessions de la Casa de la Ciutat el dia 19 d'aquest mes, declarant-se tot seguit formal el Cos literari. Els catedràtics elegiren al propi temps per a Rector el de dret públic i constitucional, Sr. D. Domènec Maria Vila, per a Vice-Rector, el d'Institucions canòniques, Rd. Don Albert Pujol, i per a Secretari, el senyor D. Francesc de Sales Babot.

«Barcelonins! El dia 30 d'aquest mes a les 10 del matí és l'assenyalat per a la instal·lació pública de la Universitat al saló de la nacional casa de la Llotja. L'Ajuntament us convida a concórrer-hi per a acompanyar en aquest acte les Autoritats. Decretat està per la Providència que la cultura i la filosofia triomfin de les preocupacions i dels abusos, però fins que floreixi aquesta sospirada època no pot haverhi felicitat completa. Si cada pas que ens empeny vers aquest sospirat esdeveniment el celebrem amb demostracions d'alegria i gaubança, el seu anunci és proper i perdurable; celebrem-ho ara amb l'establiment de la Universitat a Barcelona.

«Barcelona 28 de novembre de 1822. —Alcaldes: Josep Antoni Generés, Ignasi Galí, Francesc de Milans, Baró de Maldà; Regidors: Josep Vilà i de Girona, Agustí Ortells i Pintó, Marquès de Lió, Marian Flaquer, Francesc Benart i Arús, Josep Santanach, Jaume Esteve i Claramunt, Joan Sagarra, Gabriel Ametller, Gaietà Galup, Bru Petrus, Ramon Urgell, Joan Argelich, Ignasi Regés. Síndics: Francesc Tomàs Ros, Josep Elies, Domènec Maria Vila, Ramon Banquells, Francesc Altés, Vice-Secretari.

A Pompeu Fabra

Al ressò del vostre crit
tots els pobles s'agermanen;
amb València i Balears
la Catalunya de França.

—

Per la gràcia del parlar
acomplert s'és el miracle:
tots ploren amb un sol plany
i riem d'una rialla.

—

Cavaller procer i ardit,
endavant l'empresa santa!
Noble Mestre! Som per vós
fills d'una mateixa Pàtria!

F. Alfonso i Orfila

L'Assemblea d'alumnes de la Facultat de Dret, convocada per l'Associació d'Alumnes de la Facultat de Dret (F. N. E. C.) ha acordat: 1. Declarar vaga indefinida com a protesta contra l'intrusisme en les professions. —2. Posar en coneixement de l'autoritat acadèmica l'existència i motius de la mateixa. —3. Que es nomeni una Comissió per a posar-se en contacte amb el Col·legi d'Advocats i acabar l'intrusisme en les Professions, especialment en la d'Avocat. —4. La Junta de la Associació convocarà en una Assemblea tots els estudiants de la nostra Facultat per a assenyalar l'acabament de la vaga.

Reforma universitària

per Màrius Ruiz de Bustillo

Dos mètodes es podrien adduir per a produir el perfeccionament de tota entitat: el que podríem anomenar de pròpia iniciativa i el que consistiria a aplicar o adoptar procediments pels que es regeixen institucions iguals o similars i que es consideren d'un edificant i transcendental relleu. Si pretenem valorar els defectes o avantatges inherents als dos citats mètodes, ens surten al pas consideracions diametralment oposades, arguments en pugna oberta que, adduïts per ideologies distintes, produeixen a primera vista cert perniciós confusionisme que és precís a tota manera dissipar. Prescindint d'enutjoses disquisicions, creiem raonat d'admetre que el primer procediment és incomplet; enclou, amb tot, dintre de si el germen vivificador de la iniciativa individual, agent productor de la veritable renovació i avenç; mes seguir exclusivament aquest mètode significaria la negació de l'obra humana, ja que la veritable ciència, el veritable progrés, es basen la majoria de les vegades aprofitant el ja realitzat i construït per a corregir-lo i modificar-lo.

Disquisicions oposades han girat al voltant del segon procediment; com J. Ortega Gasset manifesta, hi ha qui, per principi d'educació, assenta que *«la escola com a institució normal d'un país depèn molt més de l'aire públic en què íntegrament flota, que de l'aire pedagògic artificialment produït dins de sos murs... Encara que fossin perfectes la segona ensenyança anglesa i la Universitat alemanya (considerats com a prototipus d'institucions docents) serien intransferibles perquè elles són tan sols una porció de si mateixes. La seva realitat íntegra és el país que les va crear i que les manté».* Evidentment, nosaltres no podem per menys de qualificar aquesta teoria, encara dintre de l'exclusivisme en què s'inspira, com a proveïdora de certes consideracions bàsiques que ningú que desitgi investigar en aquests temes no deu ignorar. Aquestes reflexions van en contra d'aquells que, al·lucinats per l'alt nivell cultural que adjudiquen a certes institucions docents estrangeres, les proclamen com a arquetipus els quals es té de copiar i adoptar. Nosaltres jutgem que la Universitat abans de formar la cultura fou producte d'aquesta mateixa cultura popular, de la seva intensitat i característiques, així com de les peculiaritats ètniques o racials de la Nació que la crea i sustenta. D'ací que la institució d'alta cultura i el mitjà en què flota ha d'existir cert vincle tan estret i patent que pretendre no veure'l equivaldria a negar les relacions necessàries de les coses. Mes nosaltres qualifiquem d'exclusivista aquesta teoria o doctrina i efectivament desitgem remarcar l'expressió, ja que de la realitat d'aquesta íntima conexió a què hem al·ludit, no se seguirà mai la impossibilitat pràctica o teòrica de poder considerar la Institució en el que a questa sigui intrínsicament, «per se» o en el que pugui mostrar-nos de rellevant en l'organització o altres caires i valors independents.

Resumint: 1.er En tot intent de perfeccionament, serà lloable i digne del millor aplaudiment emprar el mètode

de pròpia iniciativa. 2.on Aquest mètode s'emprarà aprofitant el cabdal de coneixements que l'experiència pròpia i l'aliena hagi pogut acumular, servintnos les institucions estrangeres, no tant per a copiar-les com per informarnos. 3.er En aquesta tasca de documentació no es deu mai prescindir de l'anàlisi i consideració dels que podem anomenar valors intransfaribles, que som aquells anexionats a la institució íntimament, però com a derivatius de l'ambient en què aquella flota; i 4.rt Que es deu prescindir en quant sigui possible d'exclusivismes, fruit les més de les vegades de consideracions simplistes, ja que jutgem que les reaccions oposades a accions qualsevulla, tant quan es produeixin en el món físic, com quan afecten el que podem anomenar llei de ritme o del pensament, van per la primitiva inèrcia que els va donar l'impuls originari, més lluny del que la sana raó les situa.

Comentari

Tota una iniciativa

Ha arribat a les nostres mans un programa de la «Fiesta del Estudiante. Homenaje a las Cortes Constituyentes» —tot en una peça— organitzat per la «Asociación Profesional de Estudiantes de Derecho (F. U. E.)» de Múrcia. «con la valiosa cooperación de corporaciones y autoridades españolas», que ha de tenir lloc «la noche del 6 de marzo próximo». No es cregui el lector que nosaltres sentim interès per les coses de Múrcia; permeteu-nos, però, que hi fem el nostre comentari.

En primer lloc, no sabem quina relació pot tenir la festa de l'estudiant amb les Corts Constituents espanyoles. El programa va encapçalat amb el títol de «Certamen Literario Sociológico». Ha de constar de 6 temes: I «Canto a España en poesía de arte mayor». Fins ara, tot fa preveure que obtindrà el primer premi aquella cançó que diu: *España, España, — Tu vieja historia... etc.* Tema II «Canto a la República con libertad de metro y rima». Hom diu que la mateixa cançó que obtindrà el primer premi, guanyarà també el segon. Tema III «Poesía con libertad de metro y rima cantando las glorias de la Universidad Española», per exemple, les de la de Múrcia.

I no seguim, perquè aviat no sabríem si som a Múrcia o... a la Torrassa.

Entre les bases indispensables al certamen, sobressurt la primera, que diu així: «A este certamen podran concurrir todos los autores de habla española»... Molt bé!

Per ara, tot fa preveure, com és natural, que constituirà un veritable èxit. Tant, que alguns elements murcians transplantats a Catalunya, diuen que estan preparant-ne un de semblant a la Torrassa.

FERRUAR



DESCOMPTE, portant aquest número de UNIVERSITAT CATALANA

La Universitat i l'Esport

per Francesc Coll

No hem d'oblidar mai que l'home és un animal racional que té una ànima i un cos, i per això l'ineludible deure de perfeccionar-se culturalment i física, per a ésser un ésser complementat; és per això que creiem que la Universitat, centre de perfeccionament intel·lectual, ha de tenir present no solament aquest aspecte, sinó també el físic.

No hem d'escatir gaire la importància d'aquesta complementació; hi han homes que, essent febles de cos, tenen ànimes fortes i un cervell privilegiat, i quanta més intel·ligència i potència no tindrien si estessin dotats d'una salut vigorosa! I per altra banda quants grans homes no han pogut gaudir d'una intel·ligència sana i forta per no tenir una salut vigorosa! Esperits turmentats pel foc d'enfermetats, han vist com aquella salut d'esperit devenia malaltissa i feble per manca d'un cos que servís de segura caserna al tresor de l'esperit. I quantes intel·ligències no ha pogut arribar a un grau enlairat i a ésser orgull de la pàtria perquè la mort traïdora ha trobat sense defensa el portal de la seva llar!

Es, doncs, necessari, d'enfortir la nostra salut, marc del mirall de la nostra racionalitat. Mirem les grans Universitats, centres de corrents culturals, com no descuiden mai la formació esportiva dels seus deixebles. Fixem-nos també que les Nacions intel·lectualment més avençades del món, ho són també per l'esport. Els Estats Units, tenen una formació física ben remarcable. Anglaterra, és el bressol dels esports més practicats, tennis, foot-ball, etc.; el Japó és el país que té els homes més ràpids i àgils, que causaren l'admiració en les darreres Olimpiades dels Angels, i tants altres exemples.

En canvi, la nostra Pàtria, fa un mal paper esportivament; no és que li manquin forces, sinó que necessita donar-les a conèixer. Els estudiants podem cooperar-hi amb voluntat ferma i sense escatir cap esforç per l'assoliment de l'esportivitat de la Pàtria. I potser el dia de demà podríem lloar-nos d'haver contribuït a enlairar el pabelló del nostre esport per damunt de les Nacions del món. Potser serveixi aquest crit per aconseguir arribar a ésser artífexs d'una obra tant important.

Que a nosaltres, estudiants de Catalunya, se'ns pugui dir que tenim una ànima forta i un cos robust, és a dir, l'antiga màxima, «*Mens sana in corpore sano*».

OPTICA ALEMANYA
Hans Hahner
Material de Laboratori
Es gradua la vista científicament i gratuïtament
10 per °/₀ de descompte als estudiants
Ronda Universitat, 1 i Plaça Universitat, 11
BARCELONA

Noves

● En la darrera sessió de la Cambra Federal de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya s'aprovà la Memòria i l'estat de comptes; va procedir-se a l'elecció del Secretari general quedant nomenat Lluís Suqué i se elegí també el company de Belles Arts Francesc Perramon per a ocupar la Sots-secretaria; va procedir-se a la discussió dels projectes que les Comissaries respectives havien redactat i que es presentaven a la Cambra com a ponència de la Junta de govern. Van aprovar-se: el Reglament de les Escoles Primàries per a majors de quinze anys que per a combatre l'analfabetisme crearà la F. N. E. C.; una declaració sobre l'ús de les llengües catalana i castellana a la Universitat actual i en la immediata organització del règim d'autonomia; i, també, unes bases per a l'elecció i formació d'un Comitè Executiu, a càrrec del qual anirà l'organització del «Congrés d'Estudiants i Universitaris de Catalunya (III Congrés Universitari Català)» que convocarà la F. N. E. C. Va acordar també elevar la seva més enèrgica protesta al Consolat de Cuba, per tal que aquest la faci arribar a qui correspongui, pels bàrbars assassinats d'estudiants ocorregut aquest darrer mes de gener a la ciutat de l'Habana.

● «Les radiopertorbacions naturals (atmosfèrics) en meteorologia» és el títol de l'obra recentment publicada pel Dr. Josep Baltà Elías. El millor elogi que podríem fer-ne és que ha estat editada per l'«Institut d'Estudis Catalans».

● Ha aparegut recentment «*Notes històriques del Decret de Nova Planta*», originals del col·laborador d'«UNIVERSITAT CATALANA», en Josep Font i Solsona. Recomanem la seva adquisició, puix demés d'uns documents i cites, fins avui inèdites, referents a la nefasta llei que Espanya va dictar contra Catalunya l'any 1716, hi figura, en facsímil, la primera edició que es va fer a Barcelona. Creiem útil la seva lectura per la formació de l'estudiant nacional. Augurem un bon encert al jove historiador en Josep Font.

● Per causes alienes a la nostra voluntat, hem de deixar per al proper número la continuació dels articles que els Drs. Mans i Roquer publiquen a la nostra Revista.

● Ha quedat constituïda la Secció Escolar del Partit Nacionalista Català, amb la següent Junta directiva: President, el nostre company de redacció En Gifré Bosc; Sots-President, En Camil Bofill; Secretari. Daniel Brull; Tresorer, Antoni Ciurana; i Vocals, Antoni Jové i Josep M. Roca.

● Organitzada per l'Associació d'Alumnes de la Facultat de Medicina, tingué lloc al seu local social, una conferència del Dr. August Pi i Sunyer sobre el tema: «*Els deures de la Universitat*».

● El dia 11 donà una ben documentada conferència sobre «La cremació dels cadàvers», l'estudiant Francesc Gòmez Viñuela, a l'Associació Universitària d'Estudiants Catòlics de Dret i Filosofia i Lletres.

Les pàtries han de viure l'hora de la humanitat en què es troben. Una pàtria que no visqui l'hora que passa, no és una pàtria viva.

DR. MARTÍ I JULIÁ

Documents

Congrés Universitari organitzat per la F. N. E. C.

La darrera Cambra Federal de la F. N. E. C. aprobà les següents bases per a la celebració d'un Congrés universitari:

«I.—La F. N. E. C. acorda la celebració d'un Congrés que, integrat per elements que s'assenyalen en la base 4.ª, apartat 1, tindrà per objecte l'estudi dels problemes de l'ensenyament que afecten o poden afectar Catalunya en tots els seus graus i aspectes, i l'elaboració d'unes conclusions en forma sistemàtica respecte d'elles.

II.—La F. N. E. C. s'encarrega de la preparació, convocació i organització d'aquest Congrés.

a) La convocatòria la realitzarà la Junta de govern de la F. N. E. C. previ acord de la Cambra Federal.

b) Per a la seva preparació i organització es constituirà un Comitè Executiu, d'acord amb el procediment següent:

1) En el termini de 20 dies a partir de la data, cada Associació remetrà a la F. N. E. C. els noms de dos associats.

2) Rebuda la designació es formarà una llista, de la qual la Cambra Federal extraordinària nomenarà per elecció set membres.

3) Aquests set membres, juntament amb cinc elements no estudiants que designarà a proposta de la Junta de govern la Cambra Federal, constituiran el Comitè Executiu.

4) En el termini de set dies el president de la Junta de govern convocarà els components del Comitè Executiu, donarà possessió als seus membres i presidirà l'elecció de president i secretaris. Un cop elegits es procedirà a la constitució definitiva del Comitè Executiu i començarà aquest a exercitar les seves funcions.

III.—Ultra el que es consigna en el apartat b) de la base segona, les funcions del Comitè Executiu seran les següents:

1) Preparació general del Congrés, en el que es refereix a propaganda, publicitat, centralització de les ponències, redacció de manifestos.

2) Redactar el reglament del Congrés d'acord amb l'assenyalat a la base 4.ª i amb l'esperit que inspira la base 1.ª. Aquest reglament serà provisional en el que refereixi al funcionament interior del Congrés, fins que aquest en la seva primera sessió decideixi l'oportú.

3) Redactar la convocatòria general del Congrés i el programa dels seus actes.

4) Refondre en el termini que assenyali el Reglament les ponències presentades, en forma de conclusions, unificant, ordenant i sistematitzant el conjunt per tal d'oferir al Congrés una base per a la discussió i adopció de les conclusions definitives.

5) Fixar la data de la inauguració de les tasques del Congrés.

6) Designar la taula presidencial provisional del Congrés.

7) Donar compte de la seva gestió total al Congrés en la seva primera sessió.

IV.—El Reglament s'atendrà a les següents bases.

a) Respecte a la constitució del Congrés, tindran el caràcter de membres d'aquest:

1) Els estudiants delegats de les associacions professionals que integrin la Federació, i que aquelles designin, amb un màximum de 15 per Associació.

Les Associacions tindran en compte per a aquesta designació els diversos matisos d'opinió existents en el seu si.

2) Tots aquells que hagin tramès ponències al Comitè Executiu per a la seva discussió en el Congrés tanmateix el Comitè Executiu podrà rebutjar aquelles ponències—i negar per tant aquell dret—en el cas de creure-les inoportunes o estranyes a les finalitats del Congrés. Aquest en últim terme, decidirà sobre les ponències desestimades.

3) Els professors de cada Facultat, Institut o Escola que, amb un màximum de quatre, proposin les Associacions respectives i accepti el Comitè Executiu.

Per a aquestes designacions les Associacions tindran en compte la condició establerta en el segon apartat del número 1) d'aquesta base.

4) Aquells elements que, per creure convenient la seva col·laboració a les tasques del Congrés, acordi el Comitè Executiu que hagin d'ésser considerats membres d'aquest, amb un màximum de quinze entre tots.

5) El conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat de Catalunya, el president del Consell de Cultura i el rector de la Universitat de Barcelona.

b) Tots els membres del Congrés tindran veu i vot en les seves deliberacions.

c) Per a la formació de les conclusions definitives s'establirà un procediment de discussió progressiva en comissions, seccions..., que preparin en forma única o de manera alternativa, i ordenadament, les conclusions que el plenari del Congrés hagi de discutir i votar.

d) El Reglament establirà també les altres condicions a què s'hauran d'atendre els congressistes en les deliberacions, votacions, presentació de esmenes... i les atribucions del mateix Comitè Executiu o de la taula presidencial del Congrés per a presentar en casos de discòrdia les proposicions conduents a la seva solució.

V.—El Congrés tindrà per nom: «Congrés d'Estudiants i Universitaris de Catalunya (III Congrés Universitari Català)».

Si el Comitè Executiu creu més adequada una altra denominació la proposarà a la Junta de govern de la F. N. E. C., i després de l'informe d'aquesta prendrà la determinació oportuna.

VI.—Les decisions del Comitè Executiu seran definitives pel que toca a l'execució de les funcions que aquestes bases li assenyalen. La Junta de govern de la F. N. E. C. podrà fer les advertències que cregui oportunes, i el Comité executiu les tindrà en compte.

Per a realitzar altres tasques el Comitè Executiu requerirà l'aprovació prèvia de la Junta de govern de la F. N. E. C.

VII.—El Comitè Executiu respondrà davant del Congrés de la seva actuació total.

Base transitòria.—Per tal d'executar les mesures necessàries al nomenament del Comitè Executiu i les altres que calguin fins que aquest estigui constituït, es nomena un Comitè executiu provisional format pels comissaris de Cultura, Relacions Exteriors i Secretaria general.

Imp. F. Camps Calmet, Tel. 54. Tàrrega

SASTRERIA

F. VEHILS VIDAL

7, Plaça Universitat, 7

DIRECCIÓ: **M. PELLICER**

REBUDES LES MÉS GRANS COL·LECCIONS DE «PANYOS» PER A LA PRESENT TEMPORADA

Vestits a MIDA
des de 125 ptes.

Abrics ben fets des de 75 ptes.
Plomes superiors des de 16 pessetes

CAMISERIA

F. VEHILS VIDAL

32 i 34, Avinguda Portal de l'Angel, 32 i 34

7, Plaça Universitat, 7

CAMISES amb coll OXFORD des de	7'75 ptes.
CAMISES amb coll SEMI-LLANA i corbata,	12'00 ptes.
CAMISES amb coll POPELIN des de	9'00 ptes.
PIJAMES POPELIN a	9'75 ptes.
PIJAMES FRANEL·LA a	14'00 ptes.
PIJAMES OXFORD a	18'00 ptes

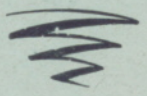
JOSEP PORTER

LLIBRETER

MONT-SIÓ, 3 BIS, PRAL. SEGONA.-TELÈFON, 16792

BARCELONA

APARTAT DE CORREUS, 574. Adreça telegràfica, «PORTELIBER»



COMPRA, VENDA I CANVI DE LLIBRES
I GRÀFICS DE TOTES MENES

Incunables, Manuscrits, especialment en llengües romàniques i amb miniatures, Obres esgotades. Impressions modernes de luxe o limitades. Relligadures artístiques o històriques. Gravats. Dibuixos. Aquarel·les. Autògrafs.

Informacions bibliogràfiques ➧ Formació i organització de biblioteques ➧ Recerques d'obres esgotades o rares. ➧ Servei de liquidació de biblioteques ➧ Publicació de Catàlegs per matèries de les obres que tenim en venda ➧ Van publicats catàlegs i llistes d'obres de les següents especialitats bibliogràfiques: Bibliografia, Bibliofília, Incunables, Arqueologia, Belles Arts, Medicina, Dret, Religió. Amèrica, Catalunya, Espanya, Madrid, Barcelona, València, Viatges, Música, Publicacions periòdiques i moltes d'altres ➧ El darrer catàleg aparegut, contenint 2000 obres sobre Belles Arts i Arqueologia, s'envia franc a qui el demani :: ::